

Warszawa, 3 lipca 2024 r.

BEOS-WPEiM-1450/24

SEKRETARIAT ZŁOZY SZEFAROS

L.dz. DS.1125.257.2024 (2)

Data wpływu 4.07.2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustaw w celu wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła oraz niektórych innych ustaw
(przedstawiciel wnioskodawców: Pan Waldemar Buda)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt zmierza do znowelizowania następujących ustaw:

- z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1772, ze zmianami),
- z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2023 r., poz. 1704, ze zmianami),
- z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku (Dz. U. z 2024 r., poz. 190, ze zmianami),
- z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2024 r. poz. 303, ze zmianami),

- z dnia 29 września 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 2370),
- z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 953).

Projektowane zmiany dotyczą przede wszystkim przedłużenia okresu obowiązywania funkcjonujących mechanizmów kontroli cen energii (zasadniczo do 31 grudnia 2024 r.), obowiązków przedsiębiorstw energetycznych, wypłacanych rekompensat, obowiązków odbiorców (obowiązek uwzględnienia obniżonej opłaty, obowiązki informacyjne) oraz limitów zużycia energii elektrycznej objętej mechanizmem ustawowym. Zmiany w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym zmierzają do podniesienia wysokości dodatku osłonowego i wydłużenia okresu jego stosowania.

Należy zaznaczyć, że projekt nie uwzględnia aktualnego stanu prawnego nowelizowanych ustaw, w szczególności zmian wprowadzonych na mocy ustawy z dnia 23 maja 2024 r. o bonie energetycznym oraz o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia cen energii elektrycznej, gazu ziemnego i ciepła systemowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 859), która weszła w życie 13 czerwca 2024 r., za wyjątkiem wskazanych w niej przepisów, które weszły w życie 1 lipca 2024 r. lub mają wejść w życie 24 sierpnia 2024 r. W konsekwencji szereg przepisów projektu powieli rozwiązania już przyjęte (jak np. art. 2 pkt 3 lit c, pkt 13 lit. a, d i e, pkt 14; art. 3 pkt 1 lit. a, pkt 2 (częściowo), pkt 4, pkt 5, pkt 7 (częściowo), pkt 8, pkt 9 i inne).

Ponadto projekt zawiera przepisy tymczasowe i dostosowawcze. Artykuły 14 i 15 projektu dotyczą pomocy publicznej niepodlegającej obowiązkowi notyfikacji.

Ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem określonych przepisów, które miałyby wejść w życie 1 lipca 2024 r. oraz 24 sierpnia 2024 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, s. 125), dalej: „dyrektywa 2019/944”;
- rozporządzenie Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (Dz. Urz. UE LI 261 z 7.10.2022, s. 1), dalej: „rozporządzenie 2022/1854”;
- zalecenie Komisji (UE) 2023/2407 z dnia 20 października 2023 r. dotyczące ubóstwa energetycznego (Dz. Urz. UE C, 2023/2407, 23.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/2407/oj>), dalej: „zalecenie Komisji 2023/2407”.

Zgodnie z art. 1 dyrektywy 2019/944 ustanawia ona wspólne zasady dotyczące wytwarzania, przesyłu, dystrybucji, magazynowania energii i dostaw energii elektrycznej, wraz z przepisami dotyczącymi ochrony konsumentów, w celu stworzenia prawdziwie zintegrowanych, konkurencyjnych, ukierunkowanych na potrzeby konsumenta, elastycznych, uczciwych i przejrzystych rynków energii elektrycznej w Unii Europejskiej. Określa ona również tryb współpracy między państwami członkowskimi, organami regulacyjnymi i operatorami systemów przesyłowych służącej stworzeniu w pełni wzajemnie połączonego rynku wewnętrznego energii elektrycznej, zwiększającego integrację energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, wolną konkurencję oraz bezpieczeństwo dostaw.

Art. 5 ust. 1-6 dyrektywy 2019/944 stanowią:

„1. Dostawcom przysługuje swoboda w ustalaniu ceny, po jakiej dostarczają energię elektryczną odbiorcom. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania w celu zapewnienia skutecznej konkurencji między dostawcami.

2. Państwa członkowskie zapewniają ochronę dotkniętych ubóstwem energetycznym i wrażliwych odbiorców będących gospodarstwami domowymi, zgodnie z art. 28 i 29, za pomocą polityki socjalnej lub środków innych niż interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą stosować interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej dla dotkniętych ubóstwem energetycznym lub wrażliwych odbiorców będących gospodarstwami domowymi. Takie interwencje publiczne muszą spełniać warunki określone w ust. 4 i 5.

4. Interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej: a) muszą służyć ogólnemu interesowi gospodarczemu i nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia ogólnego interesu gospodarczego; b) muszą być jasno określone, przejrzyste, wolne od dyskryminacji i możliwe do zweryfikowania; c) muszą gwarantować unijnym przedsiębiorstwom energetycznym dostęp do odbiorców na równych warunkach; d) muszą być ograniczone w czasie i proporcjonalne w odniesieniu do ich beneficjentów; e) nie mogą pociągać za sobą dodatkowych kosztów dyskryminujących uczestników rynku.

5. Każde państwo członkowskie, które stosuje interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, przestrzega również art. 3 ust. 3 lit. d i art. 24 rozporządzenia (UE) 2018/1999¹, niezależnie od tego, czy liczba gospodarstw domowych

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, s. 1, ze zm.).

dotkniętych ubóstwem energetycznym w tym państwie członkowskim jest znacząca.

6. W okresie przejściowym służącym wprowadzeniu skutecznej konkurencji między dostawcami w odniesieniu do umów na dostawy energii elektrycznej, a także aby osiągnąć w pełni skuteczne ustalanie cen detalicznych energii elektrycznej na zasadach rynkowych zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie mogą stosować interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej dla odbiorców będących gospodarstwami domowymi oraz dla mikroprzedsiębiorstw, które nie korzystają z interwencji publicznych na mocy ust. 3.”.

Rozporządzenie 2022/1854 ustanawia interwencję w sytuacji nadzwyczajnej w celu złagodzenia skutków wysokich cen energii za pomocą wyjątkowych, ukierunkowanych i ograniczonych w czasie środków (art. 1 zdanie pierwsze).

Art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/1854 stanowią:

„1. Dochody rynkowe producentów uzyskane z wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł, o których mowa w art. 7 ust. 1, są ograniczone do maksymalnej kwoty 180 EUR/MWh wyprodukowanej energii elektrycznej.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby pułap dochodów rynkowych dotyczył wszystkich dochodów rynkowych producentów i, w stosownych przypadkach, pośredników uczestniczących w hurtowych rynkach energii elektrycznej w imieniu producentów, niezależnie od rynkowych ram czasowych, w których ma miejsce transakcja, oraz od tego, czy energia elektryczna jest przedmiotem obrotu dwustronnego czy scentralizowanego.”.

Art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/1854 stanowi:

„1. Pułap dochodów rynkowych przewidziany w art. 6 ma zastosowanie do dochodów rynkowych uzyskanych ze sprzedaży energii elektrycznej wyprodukowanej z następujących źródeł: a) energii wiatrowej; b) energii słonecznej (energia słoneczna termiczna i fotowoltaiczna); c) energii geotermalnej; d) energii wodnej z elektrowni bez zbiorników; e) paliwa z biomasy (stałe lub gazowe paliwa z biomasy), z wyłączeniem biometanu; f) odpadów; g) energii jądrowej; h) węgla brunatnego; i) produktów ropopochodnych; j) torfu”.

Art. 12 rozporządzenia 2022/1854 stanowi:

„Na zasadzie odstępstwa od unijnych przepisów dotyczących interwencji publicznych w zakresie ustalania cen, państwa członkowskie mogą stosować interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej do MŚP². Takie interwencje publiczne: a) uwzględniają roczne zużycie przez beneficjenta w ciągu ostatnich pięciu lat i utrzymują zachętę do ograniczania zapotrzebowania; b) spełniają warunki określone w art. 5 ust. 4 i 7 dyrektywy

² Małe lub średnie przedsiębiorstwo.

(UE) 2019/944; c) w stosownych przypadkach spełniają warunki określone w art. 13 niniejszego rozporządzenia”.

W zaleceniu Komisji 2023/2407 zwrócono się do państw członkowskich, aby m.in.:

„5. Wyraźnie rozróżniły środki strukturalne mające na celu rozwiązanie problemu ubóstwa energetycznego od środków mających na celu poprawę przystępności cenowej energii.

6. Nadały priorytet skutecznym i dobrze ukierunkowanym środkom strukturalnym w celu zwalczania podstawowych przyczyn ubóstwa energetycznego, jeśli chodzi o efektywność energetyczną, renowację budynków, modernizację termiczną (z poszanowaniem charakteru budynków), dostęp do energooszczędnych urządzeń i energii ze źródeł odnawialnych. Państwa członkowskie mogą uzupełnić środki strukturalne dobrze ukierunkowanymi środkami mającymi na celu poprawę przystępności cenowej energii, takimi jak ukierunkowane wsparcie dochodu i taryfy socjalne, lub tymczasowe wsparcie gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym.

7. Wprowadziły środki zapobiegające odłączaniu odbiorców dotkniętych ubóstwem energetycznym i odbiorców wrażliwych za pośrednictwem ukierunkowanych systemów wsparcia finansowego, a także podjęły działania, zarówno krótko-, jak i długoterminowe, obejmujące m.in. plany płatności i doradztwo w zakresie efektywności energetycznej, umowy na dostawę alternatywne lub pomoc ze strony służb socjalnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego. Aby zapewnić dalszą ochronę konsumentów i ciągłość dostaw, państwa członkowskie powinny zapewnić dostawcę z urzędu.

8. Zapewniły spójność polityk, w szczególności polityki energetycznej i społecznej, oraz unikały wprowadzania sprzecznych środków. Państwa członkowskie powinny uwzględnić ubóstwo energetyczne w szerzej rozumianej i zintegrowanej polityce społecznej i w podejściach do sprawiedliwości społecznej oraz stosować strategie polityczne sprzyjające włączeniu społecznemu i wzmocnieniu pozycji, w szczególności w odniesieniu do gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym, najemców, osób zajmujących mieszkania socjalne i mieszkających w budynkach o najgorszej charakterystyce energetycznej.”.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

W art. 2 i art. 3 projektu zawarto propozycje zmian w ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej oraz w ustawie z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku. Wymaga odnotowania, że obie te ustawy w pierwotnych wersjach

miały na celu wprowadzenie mechanizmów ograniczających skutki wzrostu cen energii elektrycznej dla określonych kategorii odbiorców w ramach prawnych wyznaczonych przez dyrektywę 2019/944 oraz rozporządzenie 2022/1854. Rozwiązania zawarte w tych ustawach nie zostały uznane za niezgodne z prawem UE przez Trybunał Sprawiedliwości UE ani też ich zgodność z prawem UE nie została zakwestionowana przez Komisję Europejską i nie toczy się w tej sprawie żadne postępowanie (na podstawie informacji pochodzących z bazy Komisji Europejskiej³). Zaproponowane w projekcie zmiany utrzymują, co do zasady, model regulacyjny przyjęty we wskazanych ustawach, przedłużając stosowanie dotychczasowych rozwiązań i wprowadzając pewne uzupełnienia. Można uznać, że projektowane zmiany mieszczą się w określonym przez dyrektywę 2019/944 modelu tzw. interwencji publicznej, która służy ogólnemu interesowi gospodarczemu, jest niedyskryminacyjna i proporcjonalna oraz zostaje wprowadzona na przejrzystych zasadach. Nowelizowane regulacje tworzą instrument o charakterze przejściowym, który ma na celu ustabilizowanie sytuacji na rynku energii elektrycznej i przywrócenie na nim zasad konkurencji. W świetle powyższego można stwierdzić, że art. 2 i art. 3 ustawy nie są sprzeczne z dyrektywą 2019/944 oraz rozporządzeniem 2022/1854.

Odnosnie do zaproponowanych w art. 4 projektu zmian w ustawie z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu należy odnotować, że ustawa ta służy stosowaniu rozporządzenia 2022/1854⁴. Przedłożone zmiany można uznać za niesprzeczne z tym rozporządzeniem.

Jeśli chodzi o propozycje zmian w ustawie z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (art. 1 projektu) oraz ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (art. 6 projektu), trzeba odnotować, że ich zakres regulacji nie jest bezpośrednio objęty zakresem prawa UE. Można jednak zauważyć, że cele tych ustaw, którym służą również proponowane w projekcie zmiany, są zbieżne z zaleceniem Komisji 2023/2407, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny podejmować działania w celu rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego.

W art. 14 projekt stanowi, że cena maksymalna w odniesieniu do przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b i c ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku, w brzmieniu nadanym projektem, będącym małym lub średnim przedsiębiorstwem stanowi pomoc *de minimis* w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702) i jest udzielana zgodnie

³ https://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/

⁴ Zob. rządowy projekt ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (druk nr 2804, IX kadencja Sejmu).

z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>, dalej jako „rozporządzenie 2023/2831”). Wartością pomocy *de minimis* udzielonej danemu przedsiębiorcy jest równowartość łącznej kwoty rekompensat z tytułu stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z tym przedsiębiorcą, pobranej przez podmiot udzielający pomocy (art. 14 ust. 3 projektu). Jeżeli weryfikacja wykaże, że w wyniku zastosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z przedsiębiorcą dochodzi do naruszenia warunków określonych w art. 3 rozporządzenia 2023/2831, podmiot udzielający pomocy wzywa tego przedsiębiorcę do zwrotu kwoty pomocy *de minimis*.

Artykuł 15 projektu przewiduje, że cena maksymalna w odniesieniu do przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b i c ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku, w brzmieniu nadanym projektem, będącego mikroprzedsiębiorstwem stanowi pomoc publiczną udzielaną na podstawie art. 19c (pomoc dla mikroprzedsiębiorstw w formie interwencji publicznych dotyczących dostaw energii elektrycznej, gazu lub ciepła) rozporządzenia 651/2014 uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.6.2014, s. 1, dalej jako „rozporządzenie 651/2014”) i po spełnieniu określonych w nim warunków. Wartością pomocy publicznej udzielonej danemu przedsiębiorcy jest równowartość łącznej kwoty rekompensat z tytułu stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z tym przedsiębiorcą, pobranej przez podmiot udzielający pomocy. Jeżeli weryfikacja wykaże, że w wyniku zastosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z przedsiębiorcą pomoc publiczna została udzielona powyżej progów, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. ea rozporządzenia 651/2014, podmiot udzielający pomocy wzywa tego przedsiębiorcę do zwrotu kwoty pomocy publicznej.

Artykuły 14 i 15 projektu zmierzają do zapewnienia zgodności wskazanego tam rodzaju pomocy publicznej z rozporządzeniem Komisji 2023/2831 oraz rozporządzeniem Komisji 651/2014. Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2023/2831 środki pomocy, które spełniają warunki określone w tym rozporządzeniu, nie podlegają wymogowi zgłoszenia przewidzianemu w art. 108 ust. 3 Traktatu. Podobnie, zgodnie z art. 3 rozporządzenia 651/2014 wyłączona z obowiązku zgłoszenia jest pomoc spełniająca warunki określone w tym rozporządzeniu. Projektowane środki pomocowe nie podlegają w związku z tym obowiązkowi notyfikacji.

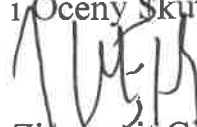
4. Konkluzja

Obywatelski projekt ustawy o zmianie ustaw w celu wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła oraz niektórych innych ustaw nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Marek Jaśkowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieřlik

Warszawa, 3 lipca 2024 r.

BEOS-WPEiM-1451/24

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA K3

L.dz. DS-120.281.2024 (2)

Data wpływu 04.07.2024

Pan Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy obywatelski projekt ustawy o zmianie ustaw w celu wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: Pan Waldemar Buda) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt zmierza do znowelizowania następujących ustaw:

- z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1772, ze zmianami),
- z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2023 r., poz. 1704, ze zmianami),
- z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku (Dz. U. z 2024 r., poz. 190, ze zmianami),
- z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2024 r. poz. 303, ze zmianami),
- z dnia 29 września 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 2370),
- z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 953).

Projektowane zmiany dotyczą przede wszystkim przedłużenia okresu obowiązywania funkcjonujących mechanizmów kontroli cen energii (zasadniczo do 31 grudnia 2024 r.), obowiązków przedsiębiorstw energetycznych, wypłacanych rekompensat, obowiązków odbiorców (obowiązek uwzględnienia

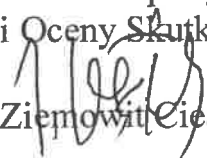
obniżonej opłaty, obowiązki informacyjne) oraz limitów zużycia energii elektrycznej objętej mechanizmem ustawowym. Zmiany w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym zmierzają do podniesienia wysokości dodatku osłonowego i wydłużenia okresu jego stosowania.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Projekt nie jest więc projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Marek Jaśkowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślak